

[Britta Schall Holberg]

Jeg har stor forståelse for disse intentioner, og jeg har stor forståelse for mange af de unge og ældre indvandreres vanskeligheder og problemer, når de føler, de står så at sige med et ben i det ene land og et ben i det andet land, for det kan jo let betyde, at sjæl og sind også er delt.

Der er ingen tvivl om, at børnene og de unge, der vokser op her, er dem, der har de største identitetsproblemer overhovedet. Men jeg tror altså kun, vi gør vanskelighederne større ved at understrege denne vanskelige dualisme bl.a. i vores undervisningssystem.

Jeg synes, det er glimrende, at vi indretter vores fritidsundervisning sådan, at de, der har lyst, kan få den modersmålsundervisning, de gerne vil have, dér. Men jeg tror, det er helt galt at udvide modersmålsundervisningen ud over det, der allerede sker i dag i folkeskolen.

Sagen er jo, at indvandreren har valgt at bo her; og at de derfor må acceptere, at når de har valgt at bo her, så må det danske sprog også have den allerhøjeste prioritet. Det danske sprog er jo indgangsnøglen til at leve her, at få arbejde her og at trives her, fordi det er nøglen til kontakt med den danske befolkning og det danske samfund i øvrigt. Derfor tror jeg, vi skal hjælpe indvandrerne og deres børn i så høj grad, vi overhovedet kan, til at begå sig på dansk. Jeg tror, at vi foregøgler vores indvandrere noget galt og i virkeligheden gør dem en bjørnetjeneste, hvis vi giver dem den opfattelse, at de kan blive ved med uden for hjemmet at tage hele deres identitet med ind i det danske samfund.

Det er altid svært at være tosproget og tosjælet, om jeg så må sige, at komme fra ét land og bo i et andet. Men det er blodig synd, hvis vi selv er med til at forstærke de vanskelige følelser ved at understøtte, at man kan blive ved med at høre til i to lande.

Jeg synes, det er svært at udtrykke dette uden at blive misforstået, men jeg mener virkelig, at SF's forslag vil ødelægge langt mere for børnene og de unge, end det vil gavne, intentionerne til trods.

Jeg skal i øvrigt ikke gå ind på forslaget enkeltheder, ud over at jeg er enig i, at det er vigtigt, at vi sørger for en så god udlusningsordning fra skolen for de ældste elever som overhovedet muligt – det gælder vores danske elever, men det gælder så sandelig også indvandreleverne. Og der skal være gode efterud-

dannelsesmuligheder for lærere, der har indvandrerbørn og -unge, men altså også har voksne mennesker og indvandrere at arbejde med.

Jeg er også enig i nødvendigheden af, at informationen om det danske undervisningssystem er så god som muligt.

Endelig vil jeg gerne komme med det hjertesuk, om det dog ikke var muligt, at f.eks. tv og radio i højere grad gik ind i en formidling af viden til den danske befolkning om levevis og kultur i de lande, vi taler om her – det ser vi alt for lidt af – ligesom det ville være rart, om medierne ville gøre meget mere ud af den vanskelige sjælelige konflikt, mange indvandrere må leve med, fordi de føler, de både hører til her og et andet sted, noget, som jeg er helt enig med SF i også må fortælles og bearbejdes i skolen. Denne problemstilling mener jeg vi tager alt for lidt hensyn til. Disse mennesker har vanskelige sjælelige problemer, som enhver må kunne sætte sig ind i. Jeg mener, det er meget vigtigt, at vi fortæller om disse ting, ikke i bestemte fag, men som en helt almindelig integreret del af den almindelige undervisning og samværet med disse folk.

Ole Vig Jensen (RV):

Jeg synes, at SF med ordføreren, fru Hanne Thanning Jacobsen, i spidsen har gjort sig nogle seriøse overvejelser om fremmedsprogede elevers undervisning og alt, hvad der måtte knytte sig til netop det emne.

Men jeg vil alligevel tage udgangspunkt i, at vi nu i dag har det tredje forslag om folkeskolen, og vi har tidligere i samlingen haft andre forslag. Selv om her er sagt meget rigtigt og der er flere ganske gode forslag, også forslag, som ikke nødvendigvis behøver at betyde store ekstra omkostninger, er det en svaghed ved forslaget, at man ikke får fornemmelsen af, hvad der egentlig skal bruges for at få disse udmærkede intentioner ført ud i livet.

Men jeg har i hvert fald det problem på folkeskolens vegne, at hvis vi gennemfører alle disse forslag – og der er sagt meget godt om de fleste af dem – ville vi igen få en ganske stærk central dominering af folkeskolen, og næsten alle bestræbelser i øjeblikket går den anden vej også med fru Hanne Thanning Jacobsens tilslutning. Jeg siger det kun, fordi jeg synes, det ville skabe problemer for skolen, hvis vi faktisk vedtog alle disse forslag, som vi stort set har sagt noget pænt om.